

■ PÅ FLOATTRIP I ALASKA: INTO THE WILD

»Du kan forlade Alaska, men Alaska forlader ikke dig«, var et ordsprog artiklens forfatter Flemming Birger Larsen opfandt for en del år tilbage. Følg Flemming ind i vildmarken på sin 14. rejse til Alaska, og du vil forstå hvorfor folk igen og igen vender tilbage til det forjættede land.

Af Flemming Birger Larsen

JEG HØRER den karakteristiske brummen længe før vi kan se den røde Robinson R44 helikopter, og da den lander på flodbredden, går det stærkt med få den læsset. Kort efter sidder jeg i det lille sæde ved siden af piloten. Det giver et sæt i mig, da piloten gasser op, og man kan mærke helikopteren slipper sit tag i jorden. Kort efter er vi allerede højt oppe, og flodens klare vand lyser som én smaragdslange, mens vi følger den opstrøms.

Vi er hurtigt over trætoppene, og i baggrunden rejser sig et ubeskriveligt scenarie indrammet af Amerikas højeste bjerg Mt. Denali. Det begynder at gå op for mig, at jeg for alvor er på vej ud i Alaskas vildmark, og jeg kigger på min søn Gustav, der sidder på sædet bagved og roligt følger med i landskabet under os.

HELIKOPTEREN må flyve frem og tilbage fem gange før hele holdet på syv mand, de to gummibåde og alt udstyr er fløjet de cirka 40 kilometer op ad floden. Sidste mand, der ankommer, er vores guide Austin – en frisk ung mand, der er vokset op med den amerikanske outdoor-kultur. Han er, trods sin unge alder, en erfaren jagt- og fiskeguide, og lige præcis

den type, som du gerne vil have med ud i Alaskas vildmark.

Campen er stort set sat op, da Austin ankommer, og vi begynder straks at rigge stængerne til. Poolen lige neden for campen er fyldt med stærke chum salmon, og vi får hurtigt at mærke, hvad Alaska kan tilbyde den eventyrlystne lystfisker. Selvom chum ikke er det primære mål for turen, er de nok den stillehavslaks, der fighter bedst i forhold til sin størrelse. Der går da heller ikke længe, før alle har trætte arme, og vi samles om bålet til en grillpølse og en velfortjent godnatøl.

DET ER EN SMUK MORGEN med klar, blå himmel, der møder mig, da jeg stikker hovedet ud af teltet. Flere af de andre har startet dagen med morgengymnastik i homepoolen, og er allerede trætte i armene, da duften af æg og bacon breder sig over lejren, og vi samles over morgenmaden.

Efter morgenmaden deler vi os i to grupper. Vores guide Austin går nedstrøms med Leif, Jacob og Steffen, mens jeg går opstrøms med min gamle fiskekammerat Ole og min søn Gustav. Mens vi vandrer opstrøms, mærker jeg spændingen i kroppen, for vi nærmer os det, der for mig, er turens ➔

I området hvor det danske hold fiskede var der også masser af flotte stallinger som denne – også kaldet artic grayling.

→ højdepunkt. Ørredfiskeri i verdensklasse.

Lige nu er floden fyldt med rogn fra de mange gydende laks, og ørrederne spiser stort set ikke andet. Fiskeriet foregår derfor udelukkende med rognimitationer – og for mit vedkommende vil det sige plastikperler. Jeg hører ofte danske fluefiskere sige, »Det er da ikke fluefiskeri«.

De kan mene hvad de vil, men én ting er sikkert! I Alaska er fiskeri med bite-indikator og perler ikke kun fluefiskeri – det er en religion, som dyrkes ned til mindste detalje. Og en »rigtig« amerikansk ørredfisker sidder i de mørke vinteraftner og maler perler med neglelak, så de i mindste

Artiklens forfatter Flemming Birger Larsen, med en aftenrøse mange sølvflaks. Flemmings favoritflue til sølvflaks er en lang slank sort flue med masser af flash – i retning af en Sun Ray Shadow.

detaljer ligner den rette type rogn, på præcis det udviklingsstadium, de skal. Jo, fluefiskeri har mange facetter! Jeg oplever ofte, at folk er skeptiske over for dette fiskeri, men når man først har fundet teknikken og oplever det intense fiskeri med konstant fokus på bite-indikatoren og hvordan perlen fisker – så er man solgt.

Jeg har fisket på den nedre del af Chunilna Creek flere gange, men jeg har i flere år drømt om at prøve ørredfiskeriet på den øvre del. Mig bekendt, er der ingen danskere der tidligere har fisket den øvre del af floden. Tanken

om, at jeg er den første dansker der svinger min fluestang i disse skønne strømme øger spændingen, da jeg trækker fluelinen af hjulet til det første kast.

Snart er der flex på klingerne, og de første regnbuer glider over netkanten. Vi finder hurtigt ud af, hvor regnbueørrederne står, og hvor fjeldørrederne står. Regnbuerne står i det hurtige vand, i starten af poolen og på nakken, hvor strømmen igen tager fart. Fjeldørrederne tager primært perlerne i det mere rolige vand midt i poolen. Det bliver til mange ørreder over de næste par dage. De fleste mellem 40-50 cm., men vi fanger løbende fisk op til 55 cm.

»Log jams« er en af udfordringerne, når man rejser i Alaskas vildmark, og et tydeligt vidnesbyrd på, at der ikke kommer nogen forbi hver dag.

I Danmark er Alaska mest kendt for sit gode laksefiskeri, men det er synd, for Alaska har noget af verdens bedste ørredfiskeri. På denne tur var vi så heldige, at få mulighed for at fiske efter både ørred og laks.

De er smællerfede af lakserogn, og de største fisk vejer omkring 2,5 kilo. Dette er intet mindre end ørredfiskeri i verdensklasse!

DER ER STØVREGEN I LUFTEN, og tågen hænger lavt mellem trætoppende, da vi pakker gummibådene og jeg tjekker, at alt er solidt fastgjort til dagens floattrip. Det er en skøn følelse, da vi sætter fra land og begynder at drive med strømmen ned ad floden. Der går

CHUNILNA CREEK

Chunilna Creek kaldes lokalt Clear Creek, og det er ikke uden grund. Den er krystal klar og minder mest af alt om en norsk elv. Den er igen nem en årrække blevet kendt i Danmark for sit fine laksefiskeri, men floden gemmer på en hemmelighed, som fortjener langt større omtale. Den øvre del af floden gemmer nemlig på noget af Alaskas bedste fiskeri efter regnbue- og fjeldørred.

Der er ganske få, der fisker den øvre del af floden, for den er svært fremkommelig, og det er ikke muligt at lande med en traditionel flyver, så den eneste mulighed er en helikopter. Da floden ligger langt fra de veletablerede flybaser omkring Anchorage og helikoptertransport normalt er 4-5 gange så dyrt som en vandflyver, afholder det mange fra at besøge den øvre del af floden. Det er derfor kun nogle ganske få grupper, der hvert år floater elven, og ofte er der flere år imellem, der er nogen der fisker på den øvre del af floden.

ikke længe, før idyllen bliver brudt af en bunke af kæmpe fyrretræer, der ligger hulter til bulter i floden og spærrer for vores videre sejlads.

Vi er udmærket klar over, at vi skal forbi et par såkaldte »logjams« – men vi er alligevel overrasket af omfanget. Der er ikke andet at gøre, end at pakke alt udstyr af gummibådene og slæbe det hele gennem den tætte skov. Det er hårdt arbejde, men alle deltager og glæden over det gode samarbejde, overskygger udfordringerne. Det tager over en time før det hele er pakket, og vi i højt humør sejler videre ned ad floden.

Mindre end fem minutter går der, før den er gal igen. Endnu en træstamme ligger på tværs af floden. Frustrationerne i Austins ansigt er ikke til at tage fejl af, men sekundet efter er de væk: Han gri-

ber resolut motorsaven, og går i krig med den store stamme. Halvvejs ned i stammen stopper motorsavens brummen – og Austin konstaterer tørt »we are out of gas«...

Et forslag om at prøve at løfte den bliver hurtigt afslået, men da vi ikke kan komme på andre alternativer til at skulle tømme begge gummibåde igen, giver vi det alligevel en chance. Det viser sig hurtigt, at det ikke er et stort problem. Vi får løftet den, så vi lige kan klemme gummibådene under – og kort efter er vi alle tilbage i gummibådene og på vej ned ad floden.

NÆSTE FORHINDRING er et jordskred, der har opdæmmet floden og skabt et helt nyt vandfald. Floden er presset sammen til en fjerdedel, og der er et fald på næsten tre meter. Modsat de øvrige sten i floden, der har ligget der i tusindvis af år, er stenene her skarpe, og vi er nervøse for, om de vil skade gummibådene. Vi beslutter os derfor for, at fire bådene ned over faldet med liner.

Jeg står klar nedenfor faldet til ➔

Når det kommer til stykket, er det måske slet ikke fiskeriet der, gang på gang, trækker artiklens forfatter og hans søn til Alaska, men derimod lejrtilværelsen omkring bålet. Her står tiden stille og hverdagens udfordringer er langt væk.

Forfatterens søn Gustav med en af turens drømmefisk. En smæller fed regnbuebørred på 57 cm.

→ at modtage bådene, og det går også fint med den første båd, men da den anden båd glider ud over faldet, mister guiden grebet i linen og den kommer drivende en lille meters penge fra mig. Jeg når at tænke, at det nok ikke vil være skide godt, hvis gummibåden flyder forbi os her, så jeg tager en resolut beslutning og laver et kraftspring ud mod båden. Jeg få fat i den og hænger et kort øjeblik uden at mine fødder kan mærke bunden, men så mærker jeg grusbunden og får stoppet den.

Efter et langt stykke uden de store udfordringer, begynder floden at ændre karakter, mens vi sejler ned gennem »The Canyon«, der er en strækning med white water. Det viser sig at være ganske underholdene, og selvom også denne del af turen kræver hårdt arbejde og konstant fokus fra hele holdet, er white water raftingen en af turens højdepunkter. Det er svært at forestille sig noget, der er meget smuk-

Gustav og Jacob griller en velfortjent pølse, oven på en hård »arbejdsdag« ved floden.

kere end de nøgne klippevægge, der spejler sig i det krystallklare vand, mens floden veksler mellem fosser med hvidt skummende vand og rolige dybe pools fyldt med laks og ørreder.

Trods forhindringer og hårdt arbejde, har vi alle haft en dag, vi sent vil glemme, da vi 10 timer senere tjekker ind i den primitive vildmarkshytte, hvor vi skal tilbringe de næste tre dage. Mega trætte og fyldt med oplevelser, går vi til ro efter et solidt måltid frysetørret spagetti med kødsovs.

TIDLIGT NÆSTE MORGEN har flere af turens deltagere været i gang, og det er blevet til adskillige sølv-

Glæden ved en god guide og et hold, der fungerer, er en stor del af fornøjelsen, når man tager på et float trip i Alaska. I baggrunden ses vores guide Austin.

SE MERE PÅ YOUTUBE

Artiklens forfatter Flemming Birger Larsen har lavet en 20 minutter lang film om turen til Fisk & Fri's læsere. Filmen kan ses via denne QR kode – eller på dette link: goo.gl/4NsQwX

Chum Salmon (hundelaks), er ofte overset blandt danske lystfiskere, men pund for pund er den, den af de fem stillehavslaks, der fighter bedst.

DRØMMER DU OM ET FLOATTRIP PÅ CHUNILNA CREEK?

Talkeetna Fishing Lodge vil fremover have 1-2 floattrips på floden hvert år, og en tur som denne kan bookes gennem det danske fiskerejsebureau Atlantik Travel.

Turen koster i 2016 ca. 19.500 kr. + fly (6-7.000 kr.), inkl. transfer, helikopter, lokale guider, alle overnatninger, alt udstyr, mad mv. Læs mere på www.fiskerejser.dk

laks, inden vi indtager en fælles morgenmad på hyttens veranda. Gustav og jeg kommer først ud midt på formiddagen, men det gør ikke noget, for der er flere pools lige i nærheden af hytten, der er fyldt med sølvlags. Perlerne er nu skiftet ud med traditionelle Alaskaflyer. Store farverige fluer eller en stor sort flue med lidt flash, er god medicin til de springglade sølvlags.

Gustav og jeg får flere flotte

sølvlags i løbet af dagen, og et par stykker af dem må lade livet på hytten store grill, hvorefter duften af grillet laks trækker de sidste ivrige fiskere til frokostbordet. Den sindige jyde Leif har vist, at de hjemlige erfaringer fra Karup Å også kan bruges i Alaska. Han er allerede oppe på 12 sølvlags og adskillige chum til frokost – samt tilføjer yderligere otte sølvlags til statistikken, så han slutter på 20 sølvlags. Hverken Gustav eller jeg når op på de tal, men med 4-5 flotte sølvlags hver, er vi mere end tilfredse, da mørket sænker sig over vildmarken, hvor vi slutter dagen med en lille whisky på hyttens veranda.

ALLE FÅR MASSER AF SØLVLAGS

de næste dage, og efter tre dage i hytten, pakker vi igen gummibådene og fortsætter ned ad floden. Der er kun 3-4 timers sejlads ned til Talkeetna Fishing Lodge, hvor turen slutter, så vi tager den med ro – stopper og fisker i de forskellige pools på vejen. Det er et hold trætte lystfiskere, mættet af vildmarkens oplevelser og Alaskas enestående fiskeri, der trækker gummibådene op foran lodgen.

Herfra sejler vi med jetboat det sidste stykke til den hyggelige bjergbestigerby Talkeetna, hvor vi efter et tiltrængt bad tager videre på den lokale bar, hvor vi, over en burger og en øl, prøver at fordøje en begivenhedsrig uge i vildmarken. I underbevidstheden er drømmen om at komme af sted igen allerede begyndt at tage form, og jeg tænker på mit gamle ordsprog »Du kan forlade Alaska, men Alaska forlader ikke dig«.

